

ת"פ 35106/03/18 - מדינת ישראל נגד איוב הינדי, פאדי אלרשק

תאריך: י' טבת תשע"ט, 18 דצמבר 2018
ת"פ 35106-03-18

בבית המשפט המחוזי
בירושלים
בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

1. איוב הינדי

2. פאדי אלרשק

הנאשמים

נוכחים:

הנאשם 1 וב"כ עוה"ד הישאם עומר ואריאל הרמן

הנאשם 2 וב"כ עו"ד מרדכי רפאלי

גזר דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתבי אישום (מתוקנים) בעבירות על סעיף 144(ב2) לחוק העונשין. לא נמצא טעם להביא את כל פרטי העובדות, ועם זאת ראוי ליתן ביטוי לתמצית הדברים.

הנאשם 1

הנאשם 1 הודה בכתב אישום (מתוקן) המייחס לו שלושה אישומים של סחר בנשק וכדלהלן.

א. אישום מספר 1

על פי פרק העובדות של כתב האישום, סמוך לתחילת ינואר 2018 התקשר הנאשם לסוכן והציע לו לרכוש ממנו נשק על מנת לנקום פציעה שגרמו אחרים לסוכן (בין השניים ישנה היכרות בת מספר שנים עובר למתואר בכתב באישום). בסמוך התקשר הסוכן לנאשם והביע עניין ברכישת אקדח. הנאשם ביקש לבדוק את הדבר. ביום 11.1.18 התקשר הנאשם אל הסוכן והציע לו תת מקלע מאולתר מסוג קרלו תמורת 8,000 ₪ או אקדח בתמורה גבוהה יותר. בהמשך, הודיע הסוכן לנאשם שהוא מעוניין בקרלו עם 50 כדורי תחמושת. סוכם על תמורה בסך 8,500 ₪ ובתוספת 1,000 ₪ שיקבל הנאשם על חלקו בתיווך העסקה. בהמשך לאמור תיאמו הנאשם והסוכן להיפגש בשכנות ראס אל עמוד. כשנפגשו, הודיע הנאשם לסוכן שלא עלה בידו להשיג כדורי

תחמושת ואולם, עסקת הקרלו בוצעה תמורת 8,000 ₪ ובתוספת 1,000 ₪ לנאשם דן עבור תיווכו בעסקה. בנוסף, נכלל בעסקה כדור תחמושת אחד בו נעשה שימוש ע"י הנאשם שמסר שמתבצעת בדיקה לנשק. לאחר ששמע הסוכן קול יריה, שבו השניים ונפגשו והנאשם העביר לסוכן תיק ובו הנשק, הקרלו, ומחסנית תואמת. לאחר גמר העסקה וקבלת התמורה על ידו הציע הנאשם לסוכן לרכוש ממנו גם אקדח.

ב. אישום מספר 2

כשלושה ימים לאחר מכן, ביום 14.1.18, התקשר הסוכן לנאשם 1 והתעניין באקדח שנזכר כבר לעיל. בתשובה השיב הנאשם שמחיר האקדח המוצע - 24,000 ₪, וכי ניתן לבצע את העסקה למחרת היום בעזריה. ביום המחרת הודיע הנאשם לסוכן שהאקדח שהוצע למכירה בשלב הראשון כבר נמכר ותחת זו הציע אקדח של חברת גלוק תמורת 35,000 ₪. ברם, בסמוך, הודיע הנאשם שגם אקדח זה אינו זמין והציע לסוכן אקדח ברטה תמורת 20,000 ₪. הסוכן השיב בחיוב ונקבעה פגישה להשלמת העסקה בראס אל עמוד. בהמשך לכך, פנה הנאשם 1 לנאשם 2 שאליו אתייחס בנפרד, וביקש ממנו להשיג את האקדח לצורך העסקה. הנאשם 2 אכן פנה לאחר, ובשעות הערב פגש הנאשם 1 בסוכן ולאחר דין ודברים, הגיעו שני הנאשמים כשבידם האקדח מהמוכר. בסופו של דבר, מסר הנאשם 1 לסוכן שקית ובה אקדח ברטה עם מחסנית תואמת וכן 26 כדורי תחמושת. הסוכן אף בדק את האקדח בירי כדור. תמורת האקדח מסר הנאשם לסוכן 20,000 ₪ במזומן ובתוספת סך של 1,000 ₪ עבור הנאשם עצמו. הנאשם 1 אף מסר לנאשם 2, סך של 1,500 ₪ ומהיתרה העביר למוכר 15,000 ₪.

ג. אישום מספר 3

ביום 28.1.18 התקשר שוב הסוכן אל הנאשם 1 ושב והתעניין ברכישת אקדח. הנאשם הציע לסוכן אקדח תמורת 32,000 ₪ ובתוספת 1,500 ₪ לעצמו. הסוכן הסכים לעסקה וסמוך לשעות הערב, נפגשו השניים בעיסאווייה. על פי סעיף 4 לפרק העובדות של כתב האישום, ספר הסוכן בפני הנאשם מזומנים בסך 32,000 ₪ ובתוספת 1,500 ₪ ומסר את הכסף לנאשם. הנאשם התקשר בסמוך מהמכשיר שהיה בידו ולאחר זמן קצר הגיעו למקום שני בחורים, שאחד מהם מסר לנאשם אקדח חצי אוטומטי מסוג FN ומחסנית תואמת. הנאשם 1 מסר את האקדח לסוכן, שבדק את תקינותו בירי כדור ובכך הושלמה העסקה.

ד. על יסוד האמור לעיל, הורשע הנאשם 1 בשלוש עבירות סחר בנשק, כאמור לעיל.

הנאשם 2

נאשם זה הודה בעבירה אחת שעיקריה פורטו כבר במסגרת אישום מספר 2 של נאשם 1. כמפורט לעיל, בשלב מסוים פנה הנאשם 1 לנאשם 2 וביקש ממנו להשיג אקדח לשם מכירתו. הנאשם דן פנה אל אחר שהסכים למכור את האקדח לנאשם דן ולנאשם 1, על מנת שיימכרו אותו ללקוח הסופי, הוא הסוכן. ביום 15.1.18, בשכונת ראס אל עמוד, פגש הסוכן בנאשם 1. הנאשם 1 התקשר לנאשם 2, ובהמשך הביאו השניים את האקדח מהמוכר. האקדח, כאמור, נמסר לסוכן עם מחסנית תואמת ו-26 כדורי תחמושת. הסוכן בדק את האקדח בירי כדור. תמורת האקדח מסר הסוכן לנאשם 1 את הסך של 20,000 ₪ במזומן ובתוספת סך של 1,000 ₪ לנאשם 1 עצמו. הנאשם 1 מסר לנאשם 2 תמורת חלקו של הנאשם 2 בעסקה סך של 1,500 ₪. במסגרת הסדר הטיעון, הגיעו עוד הצדדים להסכמות העובדתיות הבאות: ראשית, שהנאשם לא ידע את תוכן השיחות וההתנהלות בין הנאשם 1 לסוכן, מעבר לקיום עסקה לרכישת אקדח ותחמושת; שנית, כי הנאשם 2 לא היה בקשר ישיר עם הסוכן; ושלישית, שחלקו של הנאשם בעסקה - תיווך.

הנאשם 2 הורשע בגין חלקו בעסקה בנשק.

3. טענות ביחס לפרשנות העובדות

שתי שאלות משפטיות מצריכות התייחסות קודם שגשג לדיון במתחמי הענישה ובשאר טענות הצדדים. השאלה הראשונה מתייחסת לנאשם 1 בלבד, והיא האם ועד כמה אכן נכון לראות במעשיו כמגבשים שלוש עבירות, כפי שאף קובע כתב האישום (שלושה אישומים, כאמור), או שניתן לראות בכך כאירוע אחד, גם אם תלת שלבי ומורכב. השאלה השנייה רלוונטית בפרט לנאשם 2, אך במידה ידועה גם לנאשם 1, והיא האם לא יהא נכון לראות בנאשמים כמתווכים, ובהינתן שכן, האם ועד כמה יש בכך כדי להקל.

א. אשר לשאלה הראשונה. השיקול העיקרי המצדיק לראות במעשיו של הנאשם 1 שלוש עבירות, הינו, שעל הפרק שלוש עסקאות שונות. מטעם זה, אף פוצלו מעשיו לשלושה אישומים שונים ואף נכון היה הוא להודות בכתב אישום זה. עם זאת, ניתן במידה ידועה להבין

את הטיעון הנגדי. לא זו בלבד שבוצעו שלוש העסקאות בסמיכות מועדים, כולם בתחומי ינואר 2018, אלא שניכר קשר בין העסקאות. אמנם, היה זה הנאשם 1 שהתקשר אל הסוכן עובר לביצוע העסקה הראשונה, אך העסקאות הבאות "התפתחו" בעקבות העסקה הראשונה. מהאישום השני, היה זה הסוכן שהתקשר לנאשם. אף המאשימה, בהגינותה, סברה שיש היגיון לגשת לסוגיית מתחמי הענישה, מלכתחילה, על בסיס ראייה כוללת ולא כמקובל במהלך דו שלבי - תחילה באופן פרטני ביחס לכל אישום, ורק לאחר מכן למתחם כולל.

לאחר ששקלתי בכך, הגעתי לכלל מסקנה שבשים לב לכך שעל הפרק שלוש עסקאות שונות, נכונה הדרך בה פורטו עסקאות אלה בכתב האישום ועל הפרק שלושה אישומים נפרדים. עם זאת, יש בתמונה הכוללת כדי להשליך באופן ממתן במעט על מתחם הענישה, ונכון להגדירו ביחס למכלול האירועים.

ב. ומכאן, לטענה שהיו הנאשמים, בפרט הנאשם 2 אך במידה ידועה גם הנאשם 1, בחינת מתווכים. אשר לנאשם 2, היותו מתווך הינה עובדה מוסכמת ולפיכך הדיון ביחס אליו, למעשה, מתייתר. מורכבת שבעתיים השאלה ביחס לנאשם 1. אכן, תיאור חלקו באישומים מצביע על ממד של מתווך. מעל הצורך אפנה לסעיף 6 של פרק העובדות של אישום מס' 1 המציין את התמורה שקיבל הנאשם 1, כלשון כתב האישום - "עבור תיווכו בעסקה", ומהותית, היה תפקידו, בסופו של דבר, דומה למדי גם בשני האישומים האחרים (אף סעיף 4 של אישום 1 מגדיר את תפקידו של נאשם זה כמתווך). בנקודה זו הודגש ע"י ב"כ הנאשם, שהתמורה שקיבל, כ-1,000 ₪ לעסקה, מתיישבת, גם היא, עם טענת התיווך.

לאחר שניתנה הדעת לטענה זו, הגעתי לכלל מסקנה, כי, מן הצדק האחד, יתכן שניתן אכן להגדיר את הנאשם 1 בשלוש העסקאות כמתווך, אך, מן הצד האחר, בשים לב לחלקו המרכזי, שלא לומר הקריטי, בכל אחת משלושת העסקאות, ונוכח העובדה שעל הפרק סדרת עסקאות, ספק עד כמה יהא בכך כדי לשנות. ומה גם, שאף המחוקק אינו מבחין מבחינת הדין והעונש, בין סוחר, מי שעושה עסקה בנשק, לבין מתווך. לשון אחר: אף בהינתן שיהיה נכון לראות בנאשם 1 כמתווך, בסופו של דבר, על פי לשון החוק, גם תיווך בעסקה הוא סוג של סחר בנשק וכשעל הפרק עבירות חוזרות ונשנות בהן לנאשם זה תפקיד כה

מרכזי, המשמעות שניתן להעניק לכך שהוא "רק תיווך" מוגבלת למדי.

ג. סיכום ניתוח תמונת המצב המשפטית, מצביע אמנם על שני גורמים העשויים למתן - האחד, אפשרות מסוימת לראות במעשי הנאשם 1, כשלושה שלבים של עבירה אחת, גם אם חמורה ומורכבת; והשני, שלא קיבלו הנאשמים, אלא תמורה צנועה תמורת פעולות שבמהותן הן בבחינת תיווך, אך כלעומת זאת, קיימת גם מסקנה מחמירה, בפרט ביחס לנאשם 1. נאשם זה לימד על עצמו במעשיו, שבמשך תקופה קצרה, בתוך פחות מחודש, היה הוא מעורב פעיל בשלוש עסקאות נשק, לא פחות. מצביע הדבר על עומק מעורבותו ומקומו המרכזי בשוק הנשקים הבלתי חוקיים במגזר הרלוונטי, ולכך משמעות רבה לחובתו.

4. מתחמי ענישה

א. לטענת המאשימה, המתחם ההולם את הנאשם 1 הנו בין ארבע שנות מאסר לבין תשע שנים. בתמיכה לטענותיו אף הפנה ב"כ הנכבד של המאשימה לע"פ 8045/17 מחמוד בראנסי נ' מדינת ישראל (16.8.2018) [להלן: "פס"ד בראנסי"]. לאחר שניתנה הדעת לכך, לרבות על בסיס פסיקת בתי המשפט בשנים האחרונות, ותוך מתן משקל גם לכך שניתן במידה מסוימת לראות את הפרשה כאירוע תלת-שלבי, קובע אני את מתחם הענישה על הטווח שבין 36 חודשי מאסר לבין 72 חודש.

ב. אשר לנאשם 2, סבורה המאשימה שיש לקבוע את המתחם בין שתי שנות מאסר לבין חמש. זאת, תוך שהודגשה ההסכמה לראות בו כמתווך, ובאירוע אחד בלבד. לטעמי, בדיוק מהשיקולים שפירטה המאשימה ואף על בסיס הפסיקה אליה הפנתה, נכון לקבוע את המתחם בין 16 לבין 36 חודשי מאסר.

5. נתונים רלוונטיים נוספים - עבר פלילי ועמדת שירות המבחן

א. עבר פלילי קיים לחובת הנאשם 1 בלבד: נדון הוא בשנת 2016 לשמונה חודשי מאסר בפועל, מהם השתחרר זמן לא רב קודם ביצוען של העבירות דנן. זאת, לאחר שהורשע

בהשתתפות בהתפרעות ובמספר עבירות ניסיון לתקיפת שוטר. לחובתו, אף מאסר מותנה ותקופת התנאי עדיין בתוקף, אם כי לא היה בעבירות דנן, כדי להפעיל את התנאי.

ב. בפני בית המשפט תסקיר שהוכן בעניינו של הנאשם 1. במצוות המחוקק אמנע מפירוט האמור בתסקיר, ואסתפק במתן ביטוי להערכתי שניכרת בתסקיר בעייתיות רבה. להערכת שירות המבחן הסיכון הנשקף מהנאשם - גבוה. אמנם, יש בתסקיר גם ביטוי למורכבות חיי הנאשם, ובפני העידה גם ארוסתו, תוך שהיה בדברים כדי להוות בסיס לתקווה מסוימת להמשך, אך לסופו של יום, ממליץ שירות המבחן על מאסר בפועל.

ג. בפני בית משפט גם תסקיר שהוכן בעניינו של הנאשם 2. גם תסקיר זה מצביע על גורמי סיכון להישנות מעורבותו של הנאשם 2 בפעילות עבריינית, אם כי ניתן, באופן כללי, לאפיין את התסקיר שהוכן בעניינו, כמתון משמעותית בהשוואה לזה שהוגש בעניינו של הנאשם 1. יש בתסקיר כדי לשקף קבלת אחריות והבעת חרטה. להערכת שירות המבחן קיימים גם סיכויי שיקום סבירים. גם בתסקיר זה נכללת המלצה למאסר בפועל, אך משתמע מהדברים, שסבר שירות המבחן להמליץ, שתקופת המאסר תהיה מוגבלת בהיקפה.

6. עבירות על סעיף 144(ב2) - ערכים מוגנים ושיקולי מדיניות

חומרתן של עבירות נשק, קיבלה ביטוי בפסיקה בעקביות:-

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות אלו ועל הפגיעה הנלווית להן בערכים החברתיים המוגנים שביסודן.. פעילות של סחר בלתי חוקי בנשק אוצרת בחובה פגיעה בערכים חברתיים בעלי חשיבות רבה, בהם שלמות הגוף, חיי אדם ושלווה הציבור וביטחונו. כלי הנשק שנמכרו במסגרת האישומים עם על פי טיבם כאלה שבאמצעותם ניתן בנקל לפגוע בשלמות הגוף ולגדוע חיי אדם. חומרת הנזק הנגרם בעקבות ביצוע עבירות כגון אלו מתעצמת במקרים כבענייננו, שבהם נמכרים כלי נשק בעלי פוטנציאל פגיעה ממש, שהרי דין סחר ברובה סער, בתת מקלע או באקדח אמין ואיכותי, אינו כדין סחר באקדח מאולתר" [פסק דין בראנסי].

על כך חזר בית המשפט העליון, גם בשנים האחרונות, ודבריו אף משקפים מגמה של החמרה ביחס

לעבירות אלה:-

"בפסיקתנו נקבע, לא אחת, כי יש לראות את תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק בחומרה רבה. נפסק כי לא ניתן להשלים עם קיומו של 'שוק' מחתרתי בלתי-חוקי למכירת כלי נשק, וגדיעתו היא תנאי הכרחי למיגורם של מעשי אלימות חמורים, המתרחשים במקומותינו בתדירות מדאיגה. אלה מתאפשרים, בין היתר, בשל הימצאותם של כלי נשק בידי עבריינים.. הדבר חמור שבעתים במציאות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול להגיע אף לידי מעורבים בפעילות חבלנית עוינת על רקע בטחוני... ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי עבירות הנזק היא של החמרה ברמת ענישתם של המעורבים בהן ומתן ביטוי עונשי ההולם את הסכנה הנשקפת מהם" [ע"פ 4154/16 רונן דהוד נ' מדינת ישראל, (19.1.2017)] וכן ראה ע"פ 2802/18 איוב ג'ואמיס נ' מדינת ישראל (26.7.2018); ע"פ 536/17 וסאם שלאידה נ' מדינת ישראל (10.8.17).

7. הנאשם 1 - הדיון המסכם

א. הנאשם 1 היה במועד ביצוע העבירות, כבן 20.

ב. כאמור בהרחבה לעיל, הגם שניתן במידה מסוימת לראות בשלושת העבירות שביצע כנכללות במארג עברייני כולל אחד, לא בכדי סברתי שבסופו של דבר נכון עשתה המאשימה, כאשר ראתה בכל אחת מהעבירות כאישום לעצמו. היה בכך כדי לשקף את התמונה הכוללת, ולפיה על הפרק, נאשם המעורב לעומק בעסקי סחר בנשק, גם אם, אולי, כמתווך. על פני הדברים, אין המדובר במעידה אקראית אליה נקלע, למשל, בשל ידיעתו שבכוחו בנסיבות מזדמנות שנוצרו "לקשור" בין רוכש פוטנציאלי שביקש לקנות נשק לבין אדם אותו הכיר שרצה למכור. פעם אחר פעם אחר פעם, טרח הנאשם וקשר בין כאלה שהיו בידם נשקים ושביקשו למכרם תמורת בצע כסף, לבין מי שביקש לרכוש. ומה לי, אם המדובר ברוכש "אמיתי" או בסוכן: תמיד ידע הנאשם לעשות את כל הנדרש כדי לרקום את העסקה ולהוציאה לפועל. ואפילו נכון הייתי לסבור שנכון לראות בו כמתווך, היה הוא מתווך המצוי עמוק בשוק הנשקים, מתווך שיועד להשיג ללקוחותיו נשקים ממקורות שונים במהירות, והתיווך בנשק היה, לדידו, מסחרי בהיקפו, לכל דבר ועניין.

ג. שיקול מחמיר מצטבר גלום גם בעברו של הנאשם, המלמדנו, שלמרות שהשתחרר זה לא

כבר ממאסר קודם, לא למד את לקחו, וזמן לא רב לאחר שחרורו, חזר לסורו, והנה אנחנו כאן.

ד. לזכותו עובדה משמעותית אחת - קיבל הוא את האחריות למעשיו, תוך שחסך מזמנו של בית המשפט. ואשר להסתייגויות המאשימה עליהן למדה היא מהאמור בתסקירו, אינני מקבל. גם אם התרשמה קצינת המבחן באופן מסויג מנכונותו של נאשם זה לקבל את אחריותו למעשיו, אין דעתי כדעתה. הודה הנאשם במפורש בפני בית המשפט בעבירות שביצע, ולפיכך, נכון אני להכיר בו כנאשם שהודה במיוחס לו, במלואו, על כל המשתמע מכך. לשיקול זה, משקל ניכר בעיני.

ה. נוכח זאת, ראוי להציב את הנאשם לקראת אמצע מתחם הענישה, גם אם לא ממש על רף האמצע. נוכח הודיתו לא יהא ראוי להציבו ברף העליון, אך נוכח עברו, אף לא יהא נכון להציבו ברף התחתון. אף לתסקיר שהוכן בעניינו משקל בהחלטתי לפיה לא נכון להציבו ברף התחתון. במקביל, לנושאים שכבר נדונו בהרחבה, העובדה שלמעשיו התלווה במעט ממד תיווכי, והיכולת המסוימת לראות בשלושת האישומים, במעט מה כחלק ממארג אחד, ממד ממתן. מכאן, אפוא, מסקנתי דלעיל.

8. הנאשם 2 - הדין המסכם

א. הנאשם 2 - כבן 20 וחצי במועד ביצוע העבירה.

ב. אין לחובת הנאשם 2 עבר פלילי קודם מכל סוג שהוא.

ג. התסקיר בעניינו חיובי יותר מזה שהוכן בעניינו של הנאשם 1. גם המאשימה, בהגנותה, סבורה שניתן לגזור את עונשו על הרף התחתון שבמסגרת המתחם הרלוונטי לגביו.

ד. גם לזכותו - הודייתו, וכאמור, יינתן לשיקול זה משקל של ממש.

9. וקודם שאחתום, אשר לתמונה הכוללת שנגד עיני בית המשפט

א. כאמור לעיל, עבירות סחר בנשק, חומרתן יתרה, והערכים המוגנים בהקשרים הרלוונטיים מתייחסים לסדרי השלטון והחברה, ואף לקדושת החיים. עבירות אלה מחייבות מאסר בפועל, וזאת כמעט ביחס לכל נאשם ובכל הקשר, ואפילו המדובר בנאשם שביצע עבירה אחת תמורת סכום צנוע וללא עבר פלילי קודם, כמו הנאשם 2.

ב. ולאחר זאת, ניכר ההבדל בין שני הנאשמים. הנאשם 1, ידיו רב לו בעבירות שניתן להגדירן כבעלות ממד בטחוני, ואם לא די בכך, שהורשע עתה בשלוש עבירות שבמרכזן נשקים, גם עברו מצביע על בעיתיות רבה בכל הקשור לשלום הציבור ובטחונו. יכולתו של נאשם זה להשיג "לקוחותיו" כל פעם, תוך שעות ספורות נשקים מסוגים שונים, לפי בחירת הלקוח, מעוררת השתאות. מחויב הנאשם 1 בענישה הולמת ומרתעת. מתחם הענישה הרלוונטי לגביו גבוה בהרבה בהשוואה לנאשם 2, וגם בתוך המתחם מן הנמנע לאשר עונש בגדרי הרף התחתון. אין בעניינו מנוס מתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל, וזאת לצד רכיבי ענישה נלווים. ומכאן, לנאשם 2. לדידו, אין זו אלא עבירה ראשונה, וניתוח התמונה הכוללת אף תומך באפשרות שככל שנגרר לראשונה בחייו למעגל הפשיעה, ייתכן שלנאשם 1 היה חלק בכך. די בנקודה זו שאזכיר שגם באישום בו הורשע הנאשם 2, היה הנאשם 1 הדמות הדומיננטית. לגביו, נכון כאמור, להגדיר מתחם נמוך יותר ובתוף המתחם לאשר עונש ברף התחתון. גם ביחס אליו אין מנוס מרכיבי ענישה נלווים, אך גם אלה, יהיו נמוכים יותר.

10. סוף דבר, גוזר אני כדלקמן:-

הנאשם 1

א. מאסר בפועל למשך 52 חודשים, לחישוב מיום מעצרו - 12.3.18;

ב. כמו כן ירצה 12 חדשי מאסר אם יעבור בשנתיים שלאחר שחרורו עבירה נוספת לפי סעיף 144 לחוק.

ג. בשים לב למניע הכלכלי, שגם לו חלק בגורמי העבירה, קנס בסך של 10,000 ₪ ב - 10 תשלומים מיום 1.3.19; באי תשלום, מאסר ל-100 יום.

הנאשם 2

א. מאסר בפועל למשך 16 חודשים, לחישוב מיום מעצרו - 12.3.18;

ב. כמו כן ירצה 10 חדשי מאסר אם יעבור בשנתיים שלאחר שחרורו עבירה נוספת לפי סעיף 144 לחוק.

ג. בשים לב למניע הכלכלי, שגם לו חלק בגורמי העבירה, קנס בסך של 5,000 ש"ח ב - 5 תשלומים מיום 1.3.19; באי תשלום, מאסר ל- 50 יום.

ניתן היום, י' טבת תשע"ט, 18 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.